

Дійшло до того що вже й брехень не боюсь...

Гійом Аполлінер

Дійшло до того що вже й брехень не боюсь
Он місяць вариться немов яйце на блюді
Кольє з краплин води прикрасить потопельницю
Ось мій букет квіток це пишні пасифлори
Підносять бережно два вінчики тернові
Ще вулиці вологі від дощу
Десять пильні ангели працюють на мене дома
І місяць і печаль зникають
У білий голий день
І цілий божий день ходив я і співав
Жінка якась край вікна дивилась довго-довго
Як я ішов собі й співав